

Dosarul nr. 3ra-1078/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – A. Paniș

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc

ÎN C H E I E R E

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea Comercială „Chicu-Trans” Societate cu Răspundere Limitată,

la acțiunea în contencios administrativ depusă de către Societatea Comercială „Chicu-Trans” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (Ministerului Economiei și Infrastructurii), persoane terțe Societatea cu Răspundere Limitată „Nizor-Lux” și Agenția Națională Transport Auto cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de către Societatea Comercială „Chicu-Trans” Societate cu Răspundere Limitată împotriva hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La data de 03 aprilie 2019 SC „Chicu-Trans” SRL a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii, persoană terță SRL „Nizor-Lux”, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 72 din 13 februarie 2018 „Cu privire la modificarea programului de transport rutier internațional”.

În motivarea acțiunii reclamanta SC „Chicu-Trans” SRL a indicat că la cererea SRL „Elastica” Ministerul Economiei și Infrastructurii a emis ordinul nr. 72 din 13 februarie 2018, prin care a ordonat ca programul de transport rutier internațional să se modifice prin majorarea numărului de curse la serviciul regulat internațional Chișinău-Ungheni, și anume, s-a introdus cursa nouă Chișinău 06:45 – Ungheni 20:15 și s-a expus la concurs.

Ulterior, prin ordinul Ministerului Economiei și Infrastructurii nr. 438 din 07 septembrie 2018 s-a aprobat procesul-verbal nr. 1 din 14 august 2018 al Comisiei privind concursul de atribuire a dreptului de deservire a serviciilor regulate.

Astfel, conform procesului-verbal nr. 1 din 14 august 2018 al ședinței Comisiei de concurs pentru atribuirea dreptului de deservire a serviciilor regulate operatorului de transport SRL „Nizor-Lux” i-a fost atribuit dreptul de deservire a rutei Chișinău 06:45 – Ungheni 20:15.

Reclamanta a menționat că despre existența noii rute a aflat la data de 23 decembrie 2018, în urma cărui fapt a solicitat de la Ministerul Economiei și Infrastructurii prezentarea copiilor actelor relevante, răspunsul parvenind la 21 ianuarie 2019.

Reclamanta a invocat că la emiterea ordinului nr. 72 din 13 februarie 2018 Ministerul Economiei și Infrastructurii a admis încălcări ale prevederilor Codului transporturilor rutiere nr. 150 din 17.07.2014 și a Regulamentului transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28.07.2006, prin care i s-a afectat activitatea economică, fiind operator de transport, care acordă servicii regulate interraionale pe mai multe rute, în direcția Chișinău – Ungheni.

Operatorul de transport SRL „Nizor-Lux”, căruia i-a fost atribuit dreptul de a deservi ruta Chișinău 06:45 – Ungheni 20:15, urma să-și înceapă activitatea în decurs de 30 de zile de la data primirii înștiințării „rezultatele concursului au fost aprobate la 07 septembrie 2018), însă el contrar prevederilor art. 38 alin. (14) din Codul transporturilor rutiere nr. 150 din 17.07.2014, precum și a pct. 21 din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28.07.2006, a început activitatea la 23 decembrie 2018, dar nu în luna noiembrie și doar într-o direcție Chișinău 06:45 spre Ungheni, iar în direcția opusă până-n prezent nu s-a efectuat nici o rută, ori în orarul Gării auto Ungheni cursa respectivă lipsește și nu se deservește până în prezent.

SC „Chicu-Trans” SRL a mai invocat că operatorul de transport SRL „Elastica”, care a solicitat introducerea rutei Chișinău 06:45 – Ungheni 20:15, cât și operatorul de transport SRL „Nizor Lux”, căruia i-a fost atribuit dreptul de deservire a rutei menționate supra, sunt înregistrați ca agenți economici în mun. Ungheni, unde se află Bazele tehnico-materiale pentru deservirea și repararea mijloacelor de transport, precum și faptul că SRL „Nizor-Lux” pe parcursul ultimelor 6 luni de funcționare a curselor atribuite pentru deservire, a admis mai multe suspendări, iar pe parcursul ultimului an a admis mai mult de 3 încălcări, iar defalcările la buget de pe o unitate de transport este de 0 lei, cu toate că dispune de peste 20 unități de transport.

Pentru soluționarea încălcărilor admise la data de 01 februarie 2019 s-a adresat către Ministerul Economiei și Infrastructurii cu cerere prealabilă, iar prin răspunsul nr. 05/2-1451 din 04 martie 2019 a fost respinsă pe motiv că este tardivă și neîntemeiată.

Prin încheierea din 22 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a atras în proces în calitate de persoană terță Agenția Națională Transport Auto. (f.d. 87-88)

Prin hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins acțiunea depusă de către SC „Chicu-Trans” SRL împotriva Ministerului

Economiei și Infrastructurii, persoane terțe SRL „Nizor-Lux” și Agenția Națională Transport Auto cu privire la anularea actului administrativ. (f.d. 121, 124-131)

La data de 01 aprilie 2020, cu respectarea termenului prevăzut la articolul 232 din Codul administrativ, SC „Chicu-Trans” SRL a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, ulterior la data de 09 septembrie 2020 a depus apel motivat.

Prin decizia din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SC „Chicu-Trans” SRL împotriva hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 189, 190-200)

În susținerea concluziei sale instanța de apel a reținut că, raportând normele Codului transporturilor rutiere nr. 150 din 17 iulie 2014 la circumstanțele cauzei, instanța de fond just a conchis respingerea acțiunii depusă de către SC „Chicu-Trans” SRL, stabilind legalitatea ordinului Ministerului Economiei și Infrastructurii nr. 72 din 13 februarie 2018 cu privire la modificarea programului de transport rutier interraional.

De asemenea, instanțele ierarhic inferioare au menționat că art. 37 alin. (4) din Codul transporturilor rutiere a stabilit cu suficientă claritate că intervalul de timp minim necesar a fi respectat ține de plecările din localitățile intermediare și localitățile capăt de rută comune cu ale unei curse incluse în programul de transport interraional, respectiv în cazul dat nu s-a probat faptul că prin ruta introdusă la concurs sunt prevăzute staționări în punctele intermediare, fapt confirmat și prin informația prezentată de către SC „Gara de Nord” SA.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondat argumentul SC „Chicu-Trans” SRL referitor la faptul că la emiterea ordinului contestat nu au fost respectate cerințele art. 37 alin. (4) din Codul transporturilor rutiere, ori materialele cauzei atestă că din direcția Ungheni rutele deservite de către SC „Chicu-Trans” SRL și cea nou instituită nu au capete de rute comune, ori ultimul deservește rutele Chișinău-Bocani și Chișinău-Izvoare, ruta nou instituită fiind Chișinău-Ungheni, iar intervalul stabilit de norma legală indicată supra la ruta din Chișinău nu este încălcat.

La data de 17 iunie 2021 SC „Chicu-Trans” SRL a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 19 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei atacate și a hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cu emiterea uni noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea depusă de către SC „Chicu-Trans” SRL.

În motivarea recursului, recurenta SC „Chicu-Trans” SRL a reiterat argumentele invocate în acțiunea depusă în instanța de contencios administrativ.

Totodată, a menționat că instanțele ierarhic inferioare la examinarea acțiunii nu au aplicat legea care trebuia aplicată, au examinat contradictoriu probele anexate la materialele cauzei și au ajuns la o concluzie care contravine circumstanțelor speței.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța constată că se încadrează în prevederile articolului 245 din Codul administrativ.

În conformitate cu articolul 245 alin.(1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței

de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data 19 mai 2021.

La data de 17 iunie 2021 SC „Chicu-Trans” SRL a depus recurs. (f.d. 105-207)

Decizia motivată a fost notificată avocatului Mihai Balaban, care reprezintă interesele SC „Chicu-Trans” SRL, la data de 02 august 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate anexat la materialele cauzei nr. DS8001907872AS. (f.d. 212)

La data de 18 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Ministerului Economiei și Infrastructurii, Agenției Naționale de Transport Auto și SRL „Nizor-Lux” copia recursului motivat declarat de către SC „Chicu-Trans” SRL. (f.d. 217)

La data de 10 noiembrie 2021 Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a depus un demers, prin care a solicitat înlocuirea Ministerului Economiei și Infrastructurii cu Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, deoarece prin Hotărârea Guvernului nr. 117 din 12 august 2021 cu privire restructurarea administrației publice centrale de specialitate s-a modificat denumirea Ministerului Economiei și Infrastructurii în Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale și s-a reorganizat prin dezmembrare (separare) și crearea Ministerului Economiei.

De asemenea, la data de 10 noiembrie 2021 Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către SC „Chicu-Trans” SRL ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către SC „Chicu-Trans” SRL, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o

motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către SC „Chicu-Trans” SRL.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Societatea Comercială „Chicu-Trans” Societate cu Răspundere Limitată se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh